

<http://www.luju.ro/sefii-parchetelor-militare-la-penal-presedintele-asociatiei-21-decembrie-1989-a-facut-plangere-penala-impotriva-procurorilor-considerati-responsabili-de-tergiversarea-dosarul-ui-revolutiei-sunt-acuzati-de-incalcarea-hotararilor-cedo-si-de-manipularea-incad>

SEFII PARCHETELOR MILITARE LA PENAL - Presedintele Asociatiei „21 Decembrie 1989” a facut plangere penala impotriva procurorilor considerati responsabili de tergiversarea dosarului Revolutiei. Sunt acuzati de incalcarea hotararilor CEDO si de „manipularea incadrarii juridice” a crimelor regimului Iliescu sefii PICCJ-SPM, vestitul Ion Vasilache si cei patru colonei care au semnat ultima clasare. Teodor Maries invoca brava ordonanta a lui Bogdan Licu

Scris de Alex PUIU | Data: 30.10.2016 12:22

Teodor Maries continua, in numele celor peste 1.200 de eroi martiri, lupta pentru aflarea adevarului. Presedintele Asociatiei „21 Decembrie 1989” le-a facut plangere penala procurorilor de la Sectia Parchetelor Militare, structura pe care insusi fostul sef al Parchetului General, Bogdan Licu, a indicat-o ca fiind responsabila de musamalizarea dosarului Revolutiei. Plangerea lui Teodor Maries ii vizeaza pe actualii conducatori ai Sectiei Parchetelor Militare din PICCJ, generalii **Gheorghe Cosneanu** si adjunctul sau **Ion Alexandru (foto 1 stanga)**, dar si pe vestitul **Ion Vasilache (foto 1 centru)**, supranumit „groparul dosarelor Revolutiei”, intre timp iesit din sistem pe o pensie proportionala cu ultima functie de conducere detinuta (aprox. 25.000 lei/ luna).

Acuzatiile liderului Asociatiei „21 Decembrie 1989” ii vizeaza totodata si pe procurorii-colonei care si-au pus iscalitura pe ultima solutie de clasare a dosarului Revolutiei - **Iulian Dinu, Marian Tudor, Codrut Mihalache** si **Claudiu Culea**. Este vorba despre [*infama ordonanta nr. 11/P/2014 din 14.10.2015](#), solutie confirmata prin [ordonanta din 20.11.2015](#) dispusa de procurorul sef al Sectiei Parchetelor Militare de la acea vreme - Ion Vasilache, dar pe care Bogdan Licu, in calitate de prim-adjunct al Procurorului General al Romaniei, a avut

curajul sa o infirme: „**Apreciez ca solutia de clasare dispusa de Sectia Parchetelor Militare prin ordonanta nr. 11/P/2014 din 14 octombrie 2015 este netemeinica si nelegala, fiind adoptata pe baza unor cercetari incomplete, cu ignorarea unor informatii, date si documente esentiale referitoare la evenimentele din 1989, toate acestea zadarnicind aflarea adevarului si identificarea faptuitorilor, precum si a faptuitorilor din spatele faptuitorilor (...) Apreciez ca, desi formal, Consiliul FSN a exercitat puterea incepand cu 27 decembrie, in fapt, aceasta structura, al carei lider a fost recunoscut ca fiind Ion Iliescu inca din primele momente ale evenimentelor din 22 decembrie, a exercitat puterea de stat in Romania din chiar momentul constituirii sale, in ziua de 22 decembrie 1989**”. (extras din [ordonanta nr. 692/C2/05.04.2016 emisa in dosarul penal nr. 11/P/2014](#))

Pe langa incalcarea cu rea-credinta a hotararilor pronuntate de CEDO contra Romaniei pentru lipsa unei anchete efective in dosarul Revolutiei, o alta acuzatie adusa procurorilor militari vizeaza „**manipularea incadrarii juridice**” a faptelor comise de regimul FSN-Iliescu impotriva populatiei civile in decembrie 1989, „**astfel incat acestea sa faca obiectul unor termene de prescriptie**”, aspect constatat chiar si de Curtea de la Strasbourg.

Plangerea formulata de **Teodor Maries (foto 2 dreapta, alaturi de avocatul Antonie Popescu, aparator al urmasilor eroilor martiri in cauzele de la CEDO)** a fost depusa la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, la sfarsitul acestei saptamani. Documentul a fost adresat inclusiv Consiliului Superior al Magistraturii, Ministerului Justitiei si chiar Serviciului de Executare a hotararilor CEDO din cadrul Consiliului Europei.

Prezentam in continuare integral plangerea penala formulata de Asociatia „21 Decembrie 1989” si de liderul acesteia, Teodor Maries:

Catre PARCHETUL DE PE LANGA INALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE

In atentie

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

MINISTERUL JUSTITIEI

[pentru Guvernul Romaniei - ref. la obligatia decurgand din art. 31 alin. (3) din Legea nr. 590/2003]

CONSILIUL EUROPEI - Serviciul de Executare a hotararilor CEDO

DOMNULE PROCUROR GENERAL,

Subscrisa Asociatia 21 Decembrie 1989, asociatie fara sediu, avand CIF 4747301, reprezentata legal prin Presedinte Teodor Maries, cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedura in Bucuresti, str. Tonitza nr. 11, ap.14 sector 3 Bucuresti

SI

personal Teodor Maries, CNP (...), cu domiciliul in (...)

avand in vedere ca respectarea drepturilor omului este o obligatie generala a oricarei autoritati si a oricarui agent public,

fata de imprejurarea ca, potrivit Constitutiei si Legii nationale a Tratatelor, un Tratat international (in speta Conventia EDO) trebuie respectat inclusiv de catre puterea judecatoreasca,

ne vedem in situatia de a formula prezenta

PLANGERE PENALA impotriva numitilor:

gen. bg. mag. dr. Gheorghe Cosneanu – Procuror Militar Sef al Sectiei Parchetelor Militare din cadrul PICCJ

gen. lt. mag. Ion Alexandru – Procuror Militar Sef Adjunct al Sectiei Parchetelor Militare din cadrul PICCJ

gen. maior Vasilache Ion - fost Procuror Militar Sef Sectia Parchetelor Militare din cadrul PICCJ

colonel Iulian Dinu - procuror militar din Sectia Parchetelor Militare din cadrul PICCJ

colonel Marian Tudor - procuror militar din Sectia Parchetelor Militare din cadrul PICCJ

colonel Codrut Mihalache - procuror militar din Sectia Parchetelor Militare din cadrul PICCJ

colonel Claudiu Culea - procuror militar din Sectia Parchetelor Militare din cadrul PICCJ

Motivele sunt urmatoarele:

I.

Motivele pentru care formulam prezenta plangere constau in aceea ca la data de 14.10.2015 procurorii militari Iulian Dinu, Marian Tudor, Codrut Mihalache si Claudiu Dinu, coordonati de catre Gheorghe Cosneanu si Ion Alexandru, au dispus clasarea cauzei in dosarul nr. 11/P/2014 al S.P.M. (fost 97/P/1990), solutie ce a fost data cu incalcarea vadita si esentiala a legii substantiale penale si procedurale penale, acestia urmarind si acceptand vatamarea tuturor persoanelor care au calitatea de parti civile sau vatamate in cauza, desi prin hotararea din data de 24 mai 2011 pronuntata de Curtea Europeana a Drepturilor Omului in cauza Asociatia 21 Decembrie 1989, Maries si Vlase vs. Romania, instanta europeana a retinut in paragraful 144 ca 'nu poate accepta ca o ancheta sa fie efectiva in cazul in care se termina prin efectul prescriptiei raspunderii penale, in vreme ce insesi autoritatile au ramas inactive'.

Aceiasi fapta a fost savarsita si de fostul procurorul militar sef al S.P.M. gen. mr. magistrat Vasilache Ion, atunci cand, in calitate de sef de sectie, a respins cateva sute de plangeri ale partilor vatamate si civile, plangeri formulate impotriva ordonantei de clasare, contribuind astfel, cu buna stiinta, la vatamarea persoanelor respective.

Acest grup organizat, cum este definit de catre Conventia Natiunilor Unite din 15.11.2000 de la New York, reuseste astfel sa intre in evidenta complicitate cu cei care au tainuit sau distrus probe, au tergiversat proceduri, au inlaturat martori incozi, i-au persecutat pe cei care au vrut sa afle adevarul.

Actiunile tuturor acestora i-au favorizat in mod direct pe infractori - si acestea sunt fapte foarte grave, crimele impotriva umanitatii fiind imprescriptibile!

Este de mentionat faptul ca in anul 2010, prin ordonanta din data de 18 octombrie data in dosarul nr. 97/P/1990, procurorii de caz Codrut Mihalache, Culea Claudiu si Tudor Marian, sub coordonarea Sefului SPM la acea data, Ion Vasilache, au dispus neinceperea urmaririi penale invocand implinirea termenului de prescriptie a raspunderii penale.

Cu privire la invocarea prescriptiei ca temei al clasarii cauzei in conditiile in care cauza se afla pe rol de 26 ani, Curtea Europeana a Drepturilor Omului apreciaza ca nu se poate invoca un astfel de temei pentru a dispune clasarea cauzei.

Astfel, in ***cauza 'Asociatiei 21 Decembrie 1989, Maries si Vlase vs. Romania'** care se refera chiar la obiectul prezentei cauze penale, la pct. 144 se mentioneaza textual: '*Curtea a subliniat deja mai sus importanta dreptului victimelor si a celor in drept de a cunoaste adevarul cu privire la circumstantele evenimentelor si dreptul fundamental cum este dreptul la viata, ce implica dreptul la o ancheta judiciara efectiva si eventual drept la reparatie. Din acest motiv, in cazul utilizarii masive a fortei letale impotriva populatiei civile in timpul manifestatiilor antiguvernamentale precedand tranzitia de la un regim comunist la un regim democrat, cum este cazul de fata, Curtea nu poate accepta ca o ancheta o sa fie efectiva in cazul in care se termina prin efectul prescriptiei raspunderii penale, in vreme ce insusi autoritatile au ramas inactive*'.

Astfel, dacă vom studia atât Codul penal din 1968, cât și Codul penal din 2014, vom constata că ambele definesc, în partea generală, 'infracțiunea complexă' ca fiind acea infracțiune care are în conținutul său, ca element constitutiv sau ca element circumstanțial agravant, o acțiune sau inacțiune care constituie prin ea însăși o faptă prevăzută de legea penală.

Dacă analizăm în continuare modalitățile normative de săvârșire a faptei prevăzute în art. 439 din Noul Cod penal care incriminează 'infracțiuni contra umanității', vom constata că această infracțiune complexă poate fi săvârșită într-o multitudine de forme, respectiv: uciderea unor persoane, sclavia, traficul de ființe umane, deportarea sau transferarea forțată a unor persoane, torturarea unor persoane, violul, agresiunea sexuală, vătămarea fizică sau psihică, persecutarea unui grup prin privarea de drepturi ale omului sau prin restrângerea gravă a exercitării acestor drepturi pe motive de ordin politic, rasial, național... (s.a.).

Condiția esențială impusă de textul de lege pentru ca una dintre faptele penale mai sus descrise să poată fi considerată ca element constitutiv al infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 439 Noul Cod penal este aceea că faptele respective să fie săvârșite 'în cadrul unui atac generalizat sau sistematic, lansat împotriva unei populații civile (...)'.
(...).

În acest context, se pune problema dacă faptele penale săvârșite în perioada evenimentelor vor fi încadrate distinct, ca infracțiuni de drept comun (omor, tentativa de omor, lipsire de libertate în mod ilegal, vătămare corporală, distrugere, s.a.) sau aceste fapte vor fi absorbite, ca elemente constitutive, de infracțiunea prevăzută și pedepsită de art. 439 Noul Cod penal (infracțiunea contra umanității).

Dacă aceste fapte vor fi simple elemente constitutive ale infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 439 Noul Cod penal, ele își vor pierde existența proprie' ca infracțiuni și vor fi absorbite de infracțiunea complexă invocată puțin mai sus, situație în care vor capata caracter imprescriptibil.

Această aparentă dilemă nu mai există în realitate la acest moment deoarece ea a fost de mult clarificată fără niciun dubiu de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, prin Hotărârea din 17.09.2014 pronunțată de C.E.D.O. - Marea Cameră în ***cauza 'Mocanu și alții împotriva României'**, Curtea a condamnat Statul Român, inclusiv în legătură cu devastarea sediului Asociației 21 Decembrie 1990, în hotărârea dată reținându-se, în esență, următoarele:

-autoritățile de urmărire penală și judiciară românești 'nu au reușit să ajungă la un consens cu privire la încadrarea juridică a actelor de reprimare săvârșite în 1990' (pct. 83, 91, 106, 108, 113, 115, 126, 137, 147, 150, 156-159 și 167 din hotărâre).

În opinia asociației noastre, Curtea vrea să spună într-un limbaj elegant că, de fapt, timp de 26 de ani autoritățile judiciare românești s-au 'balbait' la propriu (facând-o într-o manieră nepermisă) cu privire la stabilirea încadrării juridice, 'balbaiala' care, din păcate, subzistă și în prezent.

-toate faptele penale săvârșite în cadrul evenimentelor se înscriu în cadrul reprimării organizate de stat și săvârșite de echipe mixte de civili și militari (...)' (pct. 63-65 din hotărâre);

-Curtea a stabilit ca Guvernul Romaniei din acea perioada 'a aplicat in zilele respective o politica de represiune indreptata impotriva manifestantilor si opozantilor care solicitau o reforma politica in 1990'.

-'Brutalitatea represiunii a fost subliniata de numeroase hotarari interne dar si de catre Curte' (pct. 37, 39, 50, 75 si 81 din hotarare).

-'aceasta politica represiva a fost desfasurata cu participarea politiei, armatei si a unor civili mobilizati, folosindu-se tancuri si munitii grele, desi manifestantii aveau obiective politice non-violente'.

-Pe cale de consecinta, 'existentă unei politici de stat represive generalizate si sistematice este dovedita in speta'.

In Opinia Concordanta la hotararea Marii Camere a Curtii, hotararea pronuntata la data de 17.09.2014 in cauza 'Mocanu si altii impotriva Romaniei', opinie exprimata de judecatorul Pinto de Albuquerque, la care a aderat Nebojsa Vucinic, ne expliciteaza considerentele din hotararea Marii Camere, in sensul ca autoritatile judiciare romanesti timp de 26 de ani ar fi procedat in mod 'incoerent' prin incadrarea faptelor penale savarsite in cadrul evenimentelor din 13-15.06.1990 ca infractiuni, distincte, de 'drept comun', care sunt supuse prescriptibilitatii, in conditiile in care faptele respective reprezinta elementele constitutive ale infractiunii prevazute si pedepsite de art. 439 Noul Cod penal, mai precis 'infractiuni contra umanitatii';

In acest sens redam textual urmatoarele din punctul nr. 14 al Opiniei Concordante: '**independent de incadrarea lor juridica in dreptul intern la momentul faptelor, evenimentele mentionate anterior reprezinta incalcare in masa ale dreptului la viata, dreptului la integritate fizica si sexuala, dreptul la proprietate si ale altor drepturi fundamentale ale cetatenilor si persoanelor juridice romane, victime ale represiunii politice a statului, indreptata impotriva opozantilor Guvernului de la acea vreme. In terminologia juridica nu exista decat o singura incadrare aplicabila faptelor in cauza: evenimentele din iunie 1990 constituie o crima impotriva umanitatii savarsita in cadrul unui atac generalizat si sistematic, lansat impotriva unei populatii civile**'.

Din punctul 17 al Opiniei Concordante redam urmatoarele: '**Acum este necesara incadrarea corecta a faptelor din speta, ceea ce nu au facut cele mai inalte autoritati judiciare si de urmarire penala interne. Manipularea incadrării juridice a evenimentelor in litigiu, astfel incat acestea sa faca obiectul unor termene de prescriptie, care nu ar fi fost aplicabile daca aceste evenimente ar fi fost incadrate corect, contravine insusi obiectului si scopului articolelor 2 si 3 din Conventie si art. 1 din Conventia privind imprescriptibilitatea crimelor impotriva umanitatii**'. Este vorba aici despre elementul crucial al cauzei. Astfel cum am aratat anterior, toate probele de la dosar indica faptul ca sunt intrunite elementele constitutive ale unei crime impotriva umanitatii savarsite de conducatori ai statului roman.

Foarte importanta, in opinia noastra, este si 'Concluzia' Opiniei Concordante a celor doi judecatori, cand acestia expliciteaza, in esenta, considerentele hotararii Marii Camere, apreciind ca Asociatia 21 Decembrie, 1990 trebuie sa fie considerata de autoritatile judiciare romanesti persoana vatamata/ parte civila ca urmare a devastarii sediului sau, in dimineata de 14.06.1990, si aceasta ca urmare a savarsirii nu a unei simple infractiuni de distrugere, ci tocmai ca urmare a savarsirii de 'infractiuni contra umanitatii', prevazute si pedepsite de art. 439 Noul Cod Penal al Romaniei.

Pentru a elimina orice dubiu cu privire la sensul concluziilor celor doi magistrati europeni, redam textual din pct. 18 al concluziei: '**Trecerea timpului nu scuteste statul roman de respectarea obligatiilor sale internationale si nici autorii incalcarilor de raspundere penala individuala a acestora. Obligatiile procedurale care decurg din art. 2 si 3 din Conventie impun desfasurarea unui proces echitabil pentru a judeca responsabilii pentru crimele impotriva umanitatii savarsite impotriva unor civili romani (...)**'

Nu este vorba numai de a face dreptate doamnei Mocanu, al carei sot a fost ucis, (...), si, nu in ultimul rand, asociatiei reclamante, al carei sediu a fost vandalizat si ale carei bunuri si documente au fost confiscate fara sa fie respectata nicio procedura legala.

Chestiunea este mult mai vasta: este vorba despre a le face dreptate tuturor cetatenilor romani care, pentru instaurarea unui regim politic pe deplin democratic, au fost nevoiti sa indure, din partea statului, o represiune organizata si inumana!!!

In cauzele [*Elena Apostol si altii vs. Romania](#) din data de 23 februarie 2016 si [*Ecaterina Mirea si altii vs. Romania](#) din data de 12 aprilie 2016, in paragraful (17), respectiv in paragraful (16), Curtea de la Strasbourg, in capitolul in care este prezentat dreptul intern aplicabil in dosarul ce are ca obiect cercetarea evenimentelor din decembrie 1989, invoca hotararile pronuntate in cauzele [*Acatrinei si altii vs. Romania](#), (no. 10425/09 si alti 71 reclamanti, 26 Martie 2013); [*Asociatia '21 Decembrie 1989', Maries si Vlase vs. Romania](#), 24 mai 2011; [*Alecu si alti 80 de reclamanti vs. Romania](#), 27 ianuarie 2015); [*Asociatia 21 Decembrie 1989, Mocanu, Maries si Stoica vs. Romania](#).

II.

Cele mai puternice argumente ce vin in sprijinul afirmatiilor noastre ne sunt oferite de insusi de Procurorul General al Romaniei, care, prin Ordonanta din 5 aprilie 2016, a infirmat in totalitate solutia de clasare dispusa de procurorii militari si mentinuta de procurorul militar sef.

Astfel, Procurorul General al Romaniei ii 'acuză' el insusi pe procurorii militari din cauza ca au pronuntat cu stiinta o solutie vadit nelegala si esential netemeinica, acuzatie ce rezulta in mod vadit din cuprinsul Ordonantei de infirmare, din care redam textual:

1. '(...) rezulta ca nu a existat o preocupare pentru stabilirea aspectelor esentiale referitoare la evenimentele din perioada 17-30.12.1990' – (pag. 1, alin. final);
2. 'In opinia noastra, o interpretare corecta a materialului probator administrat in cauza poate conduce la cu totul alta concluzie' – (pag. 2, alin. 4);
3. '(...) Ancheta nu stabileste si nici nu si-a propus sa stabileasca cine anume trebuia sa exercite comanda armatei si cine a exercitat-o in mod efectiv' – (pag. 3, alin. 6);
4. '(...) Ancheta nu stabileste momentul in care generalul Nicolae Militaru preia in fapt conducerea armatei si in ce temei' – (pag. 4, alin. 3);
5. '(...) Niciuna din persoanele din comanda armatei nu a fost audiata, iar la dosar nu exista nici un document al M.Ap.N. care sa confirme sustinerile procurorilor militari' - (pag. 4, alin. 4);
6. '(...) ancheta nu stabileste in ce conditii preluarea comenzii armatei a fost facuta de ofiteri in rezerva' – (pag. 4, alin. 6);
7. '(...) ancheta nu stabileste daca prin incercarea de izolare a generalilor' – (pag. 4, alin. 7)
8. '(...) in ce priveste sustinerea din cuprinsul ordonantei cu privire la insuficienta si precaritatea mijloacelor de comunicatii, transmisiuni, necesare asigurarii legaturii intre componentele diferitelor dispozitive, din actele efectuate in cauza rezulta tocmai contrariul' – (pag. 4, alin. final);
9. '(...) in egala masura, ancheta nu si-a propus sa stabileasca si nu a urmarit in ce masura a existat o preocupare (...) - (pag. 5, alin. 2);
10. 'Or, ancheta nu stabileste si nici nu si-a propus acest lucru, daca exista o legatura intre (...) - (pag. 6, alin. 3);
11. 'Ancheta nu a reusit si nici nu si-a propus sa identifice persoanele din cadrul comandamentului militar (...) - (pag. 6, alin. final);
12. 'Din cele expuse anterior rezulta indicii in sensul unei versiuni de ancheta pe care in mod nejustificat procurorii militari nu au avut-o in vedere (...) - (pag. 7, alin. 3);
13. 'Procurorii militari nu au valorificat informatii importante furnizate de actele efectuate in cauza (...) - (pag. 9, alin. 7);
14. '(...) dar in cauza nu s-au efectuat nici alte activitati absolut necesare stabilirii cauzelor deschiderii focului (...) - (pag. 11, alin. 6);
15. 'Cele mai multe dintre audierile persoanelor care ar fi putut furniza informatii utile si pertinente sunt sintetice, unele de-a dreptul formale (...) - (pag. 12, alin. 2);
16. 'De asemenea, procurorii nu au valorificat informatiile furnizate de impresionanta literatura care se refera la aceste evenimente (...) - (pag. 12, alin. 3);
17. 'Procurorii nu au facut nici un demers in vederea declassificarii documentelor care au stat la baza elaborarii Raportului comisiei senatoriale privind actiunile desfasurate in Revolutia din decembrie 1989 (...) - (pag. 12, alin. 4);
18. 'Desi Serviciul Roman de Informatii a intocmit un document amplu referitor la evenimentele din decembrie 1989, acesta nu se regaseste in dosarul de urmarire penala si nici nu rezulta ca s-ar fi facut vreun demers in vederea obtinerii acestuia (...) - (pag. 12, alin. 5);
19. 'De asemenea, nu au fost facute demersuri in vederea obtinerii unor documente extrem de importante din arhivele unor autoritati/ institutii publice (...) - (pag. 12, alin. 6);
20. 'Nu exista date referitoare la diversiunea radio-electronica, in sensul ca nu s-a stabilit cine detinea tehnica necesara efectuarii unei astfel de diversiuni; nu s-a solicitat opinia unor experti militari in domeniul radio-electronic, nu s-a facut o analiza tactica a operatiunilor desfasurate pe teritoriul Romaniei (...) (pag. 12, alin. final);
21. 'In aceste conditii apreciez ca modul in care s-a desfasurat ancheta nu raspunde exigentelor Curtii Europene Drepturilor Omului in ceea ce priveste obligatia statului de a efectua o ancheta efectiva' - (pag.13, alin.1);
22. 'Potrivit Curtii Europene a Drepturilor Omului, manipularea incadrării juridice a evenimentelor intr-un litigiu de

asemenea complexitate, astfel incat acestea sa faca obiectul unor termene de prescriptie, care nu ar fi fost aplicabile daca aceste evenimente ar fi fost incadrate corect, contravine insusi obiectului si scopului art. 2 si 3' - (pag. 16, alin. 5);

23. 'Pentru motivele expuse anterior, apreciez ca solutia de clasare dispusa de Sectia Parchetelor Militare prin ordonanta nr. 11/P/2014 din 14 octombrie 2015 este netemeinica si nelegala, fiind adoptata pe baza unor cercetari incomplete, cu ignorarea unor informatii, date si documente esentiale referitoare la evenimentele din 1989, (...), toate acestea zadarnicind aflarea adevarului si identificarea faptuitorilor precum si a faptuitorilor din spatele faptuitorilor' - (pag. 19, alin. 2).

Intamplator sau nu, asa cum procurorii militari au dispus clasarea cauzei in cele 23 de puncte ale ordonantei, Procurorul General al Romaniei aduce un numar egal de critici ordonantei de clasare (pe care o infirma) si tot de atatea ori constata ca procurorii militari si-au incalcat, cu stiinta, atributiile pe care le aveau, adoptand astfel o atitudine vadit nelegala si de natura a zadarnici aflarea adevarului (conform afirmatiilor Procurorului General).

Ordonanta din 5 aprilie 2016, data de Procurorul General, a fost confirmata de catre Inalta Curte de Casatie si Justitie prin hotararea nr. 469 pronuntata in dosar nr. 1483/1/2016.

Dupa cum cunoastem, statul roman, prin organele sale, inclusiv cele judiciare (din care fac parte si procurorii militari), este obligat sa respecte prevederile Conventiei pentru Apararea Omului si a Libertatilor Fundamentale, conventie adoptata la Roma, la data de 04.11.1950. Romania a aderat la conventia respectiva, conventie ce a fost ratificata prin Parlamentul Romaniei (publicata in Monitorul Oficial nr. 135/31.05.1994, partea I).

Conform art. 53 din aceasta conventie: 'Inaltele parti contractate se angajeaza sa se conformeze hotararilor Curtii in litigiile in care ele sunt parti'.

Conform art. 11 din Constitutia Romaniei, statul roman se obliga sa respecte obligatiile ce-i revin din tratatele la care este parte.

Conform alin. (2) din acelasi articol, un tratat international ratificat de Parlamentul Romaniei face parte din dreptul intern.

Conform art. 20, alin. (2) din Constitutia Romaniei, daca exista neconcordanta (in materia drepturilor fundamentale ale omului) intre tratatele internationale, la care tara noastra a aderat, si legile interne, au prioritate reglementarile internationale.

In Cap. VI - Sectiunea a 2-a, Constitutia Romaniei, defineste rolul Ministerului Public (din care 'se pare' ca fac parte si procurorii militari): '(...) reprezinta interesele generale ale societatii si apara ordinea de drept, precum si drepturile si libertatile cetatenilor'.

Pe de alta parte, la data de 06 octombrie 2000, Comitetul de Ministri al statelor membre a emis Recomandare nr. 19, in materia rolului urmaririi penale in sistemul de justitie penala.

Aceasta recomandare stabileste practic, la nivelul U.E., un cadru general al activitatii procurorului public.

In favoarea procurorului, acest cadru instituie o serie de garantii, apoi stabileste tipul de relatii pe care procurorii le pot avea atat cu politia, judecatorii, dar si cu puterea executiva si legislativa.

Totodata, aceasta recomandare stabileste si trei indatoriri fundamentale pentru procurorul public, respectiv:

- sa isi exercite functia in mod corect;
- sa asigure ca sistemul de justitie penala 'sa functioneze cat mai rapid posibil';
- 'sa respecte si sa protejeze drepturile omului, astfel cum au fost prevazute in Conventia pentru Protectia Drepturilor Omului si a libertatilor Fundamentale'.

In alta ordine de idei, la Curtea Europeana a Drepturilor Omului s-au inregistrat, din anul 2007 si pana in prezent, mai multe sute de plangeri privind Dosarul Revolutiei.

O serie de parti vatamate in cadrul evenimentelor din Decembrie 1989, dar si urmasii victimelor, s-au plans la C.E.D.O. acuzand procurorii statului roman ca nu fac o ancheta efectiva in aceasta cauza, ca autoritatile judiciare romanesti desi au stat aproape inactivate timp de 26 ani, invoca acum prescrierea faptelor refuzand astfel sa faca o ancheta, etc.

Tot din anul 2011, C.E.D.O. a pronuntat in toate cazurile, deja judecate privind Revolutia din 1989 din Romania, numai hotarari de condamnare a statului roman, si aceasta in conditiile in care se mai afla pe rol alte sute de plangeri.

Asa cum am exemplificat si detaliat pe parcursul prezentei sesizari, motivele pentru care statul roman a fost condamnat in aceste cauze sunt, sintetic, aceleasi:

- inactivitatea procurorilor romani timp de 26 ani;

- invocarea prescrierii extinctive in cauza cu privire la fapte;

- manipularea incadrarilor juridice de catre procurorii romani in conditiile in care C.E.D.O. a statuat in mod expres si repetat ca adevarata incadrare a faptelor in aceasta cauza este aceea de crime impotriva umanitatii, ce au caracter imprescriptibil.

In raport cu toate cele ce au fost expuse in prezenta, rezulta ca atat procurorii militari ce au dispus solutia de clasare in dosarul 11/P/2014 dar si procurorul sef al S.P.M. care le-a confirmat si mentinut solutia de clasare au incalcat legea si au facut-o cu intentie vadita.

Nerespectand hotararile C.E.D.O., ei au incalcat prevederile art. 53 din Conventie, care a dobandit putere de lege nationala prin ratificarea ei in Parlamentul Romaniei.

In acelasi timp, cei cinci procurori militari au incalcat prevederile constitutionale mai sus-invoicate si in egala masura prevederile legii penale substantiale, dar si cele ale legii procesual penale ale Statului Roman.

Toate aceste incalcari au fost savarsite cu buna stiinta, fiind de natura sa afecteze interesele legitime si drepturile fundamentale ale catorva mii de cetateni romani, parti vatamate sau urmasi ai victimelor evenimentelor din Decembrie 1989.

III.

Va rugam sa observati ca potrivit art. 31 din Legea romana nr. 590 din 22 decembrie 2003 privind Tratatul [Capitolul III, Sectiunea 1 - Aplicarea tratatelor] toate institutiile publice, inclusiv puterea judiciara si toti agentii publici, au obligatia de a respecta Tratatul international:

(1) Obligatiile prevazute de tratatele in vigoare se executa intocmai si cu buna-credinta.

(2) Aplicarea si respectarea dispozitiilor tratatelor in vigoare reprezinta o obligatie pentru toate autoritatile statului roman, inclusiv autoritatea judecatoreasca, precum si pentru persoanele fizice si juridice romane sau aflate pe teritoriul Romaniei.

(3) Guvernul, Ministerul Afacerilor Externe, precum si alte ministere si autoritati ale statului au obligatia de a lua toate masurile necesare pentru aplicarea tratatelor in vigoare, precum si de a controla modul in care se realizeaza acestea.

(4) Dispozitiile tratatelor in vigoare nu pot fi modificate, completate sau scoase din vigoare prin acte normative interne ulterioare intrarii lor in vigoare.

(5) Prevederile legislative interne nu pot fi invocate pentru a justifica neexecutarea dispozitiilor unui tratat in vigoare. [...]

Conventia Europeana a Drepturilor Omului este un Tratat international la care Romania a aderat si pe care l-a ratificat prin Legea nr. 30/1994. Totodata, potrivit art. 20 si 21 din Constitutie, Conventia este de directa si imediata aplicare si se aplica prioritar in fata altor norme interne, intrucat reglementeaza materia drepturilor fundamentale ale omului.

Fata de violarile numeroase si repetate ale dreptului la un proces echitabil, protejat in principal prin art. 6 din Conventie, Curtea Europeana a Drepturilor Omului a pronuntat numeroase hotarari impotriva Romaniei.

Prin conduita procesuala abuziva, respingerea oricarei cereri si a oricaror verificari in probatiune, prin persiflarea constanta si continua a cererilor in locul analizei lor neutre, impartale, prin nerespectarea dispozitiilor legale cu privire la competenta materiala exclusiva care a condus la capturarea acestui dosar la Sectia Parchetelor Militare au incalcat in mod direct nu doar dreptul la aparare si dreptul la o analiza corecta a cererilor pe care le-am formulat, protegute de Conventia EDO, ci si prevederile legii nationale, adica ale art. 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecatorilor si procurorilor si prevederile art. 8 din Codul deontologic al procurorilor si judecatorilor, conform carora magistratii sunt obligati sa respecte si sa apere demnitatea, integritatea fizica si morala a tuturor persoanelor care participa, in orice calitate.

De aceea, va solicitam sanctionarea acestei conduite abuzive, confirmate atat de Curtea Europeana a Drepturilor Omului in principal prin hotararile Asociatia 21 Decembrie, Maries, Vlase si altii si Asociatia 21 Decembrie Mocanu, Stoica si altii c. Romania, cat si de Inalta Curte de Casatie si Justitie - Sectia Penala, la redeschiderea dosarelor Mineriei, respectiv Revolutiei, in mod expres si clar descrisa prin decizia penala din 13 iunie 2016 de redeschidere a Dosarului Revolutiei.

Totodata, dispozitiile art. 42 pct. 13 din Codul de Procedura Civila, dand o directa expresie cuprinderii in legislatia primara a art. 6 din Conventie, ratificata prin Legea nr. 30/1994 prevede ca judecatorul este dator sa se abtina atunci cand exista elemente care nasc in mod intemeiat indoilei cu privire la impartialitatea sa. Or, si elementele si indoielile legitime sunt multiple si repetate, asa cum s-a aratat.

IV.

In ceea ce priveste obligatiile statului roman, si implicit ale autoritatilor judiciare, de respectare a tratatelor si conventiilor la care Romania este parte, prezentam paragrafele relevante in acest sens din hotararea pronuntata la data de 24 mai 2011 de CEDO in cauza Asociația 21 Decembrie 1989, Maries si Vlase:

189. Curtea noteaza ca, in speta, constatarea incalcarii art. 2 din Conventie sub aspectul sau procedural releva o problema pe scara larga, dat fiind faptul ca sute de persoane sunt implicate ca parti vatamate in procedura penala criticata. in plus, peste o suta de cereri similare in aceasta cauza sunt pendinte in fata Curtii. Acestea ar putea genera, in viitor, noi hotarari in care sa se constate incalcare Conventiei.

190. In aceasta privinta, Curtea reaminteste ca, in conformitate cu art. 46, inaltele parti contractante se angajeaza sa se conformeze hotararilor definitive ale Curtii in litigiile in care sunt parti, iar Comitetul de Ministri este responsabil pentru supravegherea executarii acestor hotarari. Rezulta ca, in cazul in care Curtea constata o incalcare, statul parat are obligatia legala nu numai de a plati persoanelor in cauza sumele acordate cu titlu de reparatie echitabila prevazuta de art. 41, ci, de asemenea, de a alege, sub supravegherea Comitetului de Ministri, masurile generale si/sau, dupa caz, individuale pe care sa le includa in ordinea sa juridica interna pentru a pune capat incalcarii constatate de Curte si pentru a elimina, pe cat posibil, consecintele acestei incalcarii. Statul parat este liber, sub supravegherea Comitetului de Ministri, sa-si aleaga mijloacele pentru indeplinirea obligatiei sale legale in conformitate cu art. 46 din Conventie [Scozzari si Giunta impotriva Italiei (MC), nr. 39221/98 si 41963/98, pct. 249, CEDO 2000-VIII], cu respectarea principiului subsidiaritatii, astfel incat Curtea sa nu fie obligata sa-si reitereze constatarea de incalcare intr-o serie lunga de cauze identice.

191. In plus, rezulta din Conventie, in special din art. 1, ca prin ratificarea Conventiei statele contractante se angajeaza sa ia masuri pentru ca dreptul lor intern sa fie compatibil cu aceasta [Maestri impotriva Italiei (MC), nr. 39748/98, § 47, CEDO 2004-I].

192. In ceea ce priveste masurile destinate sa asigure caracterul efectiv al mecanismului stabilit de Conventie, Curtea atrage atentia asupra rezolutiei [Res(2004)3], precum si asupra Recomandarii [Rec(2004)6] Comitetului de Ministri al Consiliului Europei, adoptate la 12 mai 2004.

193. Desi, in principiu, nu este de competenta sa sa defineasca masurile de redresare corespunzatoare pentru ca statul parat sa-si indeplineasca obligatiile in conformitate cu art. 46 din Conventie, avand in vedere situatia cu caracter structural constatata, Curtea observa ca se impun, fara indoiala, masuri generale la nivel national in contextul punerii in aplicare a prezentei hotarari.

194. Prin urmare, Curtea considera ca statul parat trebuie sa opreasca situatia constatata in speta, pe care o considera contrara Conventiei, ce reiese din dreptul numeroaselor persoane atinse, cum sunt persoanele reclamante, la o ancheta efectiva, care nu se termina cu efectul prescriptiei raspunderii penale, tinand cont si de importanta pentru societatea romaneasca de a cunoaste adevarul cu privire la evenimentele din decembrie 1989. Statul parat trebuie, asadar, sa ofere o redresare adecvata pentru respectarea cerintelor art. 46 din Conventie, tinand cont de principiile enuntate de jurisprudenta Curtii in materie enuntate in aceasta hotarare (a se vedea mutatis mutandis Rumpf impotriva Germaniei, nr. 46344/06, pct. 73, 2 septembrie 2010).

195. In aceste circumstante, Curtea nu considera necesara amanarea examinarii cauzelor similare pendinte pe rolul sau, asteptand ca statul parat sa ia masuri. Curtea considera mai degraba ca continuarea examinarii cauzelor similare ar fi de natura sa-i reaminteasca in mod regulat statului parat de obligatia ce reiese din aceasta hotarare (Rumpf, citata anterior, pct. 75).

In raport de cele aratate si de obligatia oricarui agent public de a respecta angajamentele internationale ale Statului Roman, sub sanctiunea prevazuta de legea penala, va solicitam sa efectuati cercetarile necesare, in mod profesionist, si sa sanctionati aceasta conduita incompatibila cu spatiul de actiune al Conventiei EDO si cu apartenenta Romaniei la Uniunea Europeana, potrivit Tratatului UE.

Asociația 21 Decembrie 1989

Presedinte Teodor Maries

Teodor Maries, personal

DOMNULUI PROCUROR GENERAL AL PARCHETULUI DE PE LANGA INALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE”.